Opdrachtverklaring

voor de scholen van de zusters Annuntiaten van Heverlee

Heverlee, mei 2014

“Ik verzeker jullie:
alles wat jullie gedaan hebben
voor een van de onaanzienlijksten
van mijn broeders of zusters,
dat hebben jullie voor mij gedaan.”

Matteüs 25,40

De historische kern van onze organisatie bestaat uit scholen die opgericht werden door de zusters Annuntiaten van Heverlee.

Drie *inspiratiebronnen* liggen aan de basis van hun onderwijswerk en religieus leven: de *apostolische uitstraling* van *pastoor De Clerck*, de *pedagogische visie* van *priester Temmerman* en de *mariale spiritualiteit* van *Johanna van Frankrijk*.

Pastoor De Clerck begon in 1787 met enkele gelovige jonge vrouwen een armenschool voor meisjes in Veltem.
Een eeuw later zette *priester Temmerman* zusters Annuntiaten in bij de stichting van een school in Leuven – Heverlee. Het Heilig-Hartinstituut wilde de kansen van meisjes uit de lagere middenklasse verhogen via een beter afgestemd en betaalbaar onderwijs- en vormingsaanbod. De Annuntiaten van Heverlee stelden zich zo ten dienste van de samenleving geïnspireerd door de dienstbare houding van Maria in het evangelie.

Nieuwe scholen werden gesticht: lagere scholen in de Brabantse periferie, secundaire scholen in Limburg en het Brusselse, een expansieproces dat door het Schoolpact en de democratisering van het onderwijs werd aangewakkerd.

De *opvoedingsstijl* van de Annuntiaten in dit scholennetwerk putte elementen uit die rijke onderwijstraditie. Zij werd in 1994 geëxpliciteerd in een *opvoedingsproject* en samengevat in het motto *"Het gezag van het hart doet wonderen"*.

Gedurende de laatste tien jaar hebben meerdere scholen van andere congregaties en van het aartsbisdom zich bij onze groep aangesloten.

Deze schaalvergroting schept mogelijkheden om efficiënt in te spelen op nieuwe uitdagingen in een snel evoluerend onderwijslandschap.

Ook deze scholen brengen een rijke geschiedenis mee van engagement voor jongeren. Elke school heeft zo een eigen verhaal te vertellen. Wat ons bindt in al deze verhalen is ons geloof in onderwijs en opvoeding als weg tot emancipatie van de mens en tot humanisering van de wereld.

Ook vandaag verwacht de samenleving veel van onze scholen.
Wat mag ze verwachten?
Welke opdracht zien wij voor onszelf?

Welke opdracht zien wij voor onszelf?

Door het aanbieden van **kwaliteitsonderwijs**…

Onze kerntaak heet nog steeds "**onderwijzen**"
en we noemen onszelf van oudsher "leerkracht".
Geleidelijk aan ontstonden nieuwe namen
voor nieuwe aspecten van deze kerntaak.
Zo zijn we naast lesgever ook gids
in het leerproces van leerlingen.
We zijn vakdeskundige
en ook coach van een groep jongeren.

Dit ruime takenpakket vraagt blijvende investering
in **vakbekwaamheid**,
ontwikkeling van kennis en vaardigheden,
permanente vernieuwing van het didactisch handelen
en flexibiliteit in het omgaan met diverse groepen.

Permanente **professionalisering** van alle medewerkers
is dus een blijvend aandachtspunt.

We willen immers dat elk kind en elke jongere uitgedaagd wordt
om met de eigen **talenten** aan de slag te gaan,
kansen krijgt om te groeien in zijn persoonlijk levensproject
en te zoeken naar zijn specifieke bijdrage aan de samenleving.

De **klastitularis** heeft in dit proces een bijzondere opdracht als
verantwoordelijke voor de klasgroep.

… in een schoolcultuur die **het goede bevestigt** …

Dit alles in groep beleven schept tal van mogelijkheden.
Eigen talenten ontdekken en ontwikkelen lukt enkel
in de ontmoeting met de andere
en in de waardering van de verschillen.

Zoals de samenleving is ook de school
een kruispunt van diverse culturen en tradities.
In **dialoog** willen we elkaar beter leren kennen
en vertrouwen opbouwen
tussen alle partners in en rond de school.
Zo ontdekken we de rijkdom van andere tradities
en verdiepen we de eigen identiteit.
Dat geeft iedereen kansen om te groeien in samenleven
en in het onderscheiden van wat al dan niet van belang is
in de eigen opgebouwde overtuigingen.

Om dit waar te maken willen we een lerende organisatie zijn.
We geloven dat ook ons eigen leerproces gebaat is
met een cultuur die het goede bevestigt
en het expliciet waardeert.
Daarom is het **sanctie-arm** karakter van onze scholen
gefundeerd op een gemeenschappelijke overtuiging:
het gezag van het hart doet wonderen.

… groeien we in verbondenheid.

Vanuit onze traditie worden we opgevorderd
om elkaar meer te bieden dan een zakelijk partnerschap.
We willen een empatische organisatie zijn
die **zorg** draagt voor al haar mensen,
en vanuit een groot hart de inspanningen daartoe
niet beperkt tot wat regelgeving ons voorschrijft.
We geloven trouwens
dat we zelf pas ten volle mens kunnen worden
door het overstijgen van wat van buiten af wordt opgelegd.

In onze scholen scheppen we ruimte
om met elkaar de dialoog over zingeving aan te gaan.
De boodschap van **Jezus Christus**
is daarbij onze eerste inspiratiebron.
Deze dialoog willen we voeren
met respect voor de persoonlijke zoektocht van mensen
en met waardering voor de inbreng van andere tradities.
Op deze wijze willen we groeien in verbondenheid met elkaar, met
de natuur en met wat ons als mensen overstijgt.

Wij zijn een loyale partner binnen het **katholiek onderwijs**
en onderschrijven zijn opdrachtverklaring.